

IK EN DE WERELD

10 april 1953.

Goedenavond vrienden.

Aan het begin moet ik u natuurlijk weer even de levieten lezen en dus vertellen dat wij van u verwachten dat u vooral zelfstandig zult denken. U weet het allemaal, wij zijn uiteindelijk reizigers die op hetzelfde pad gaan naar het einddoel dat wij allen kennen, einddoel dat we dan - omdat, het zo moeilijk te omschrijven is - noemen God of het Rijk Gods.

Maar ondertussen hebben wij niet een volledig overzicht over de dingen, evenmin als dat u tot op heden gegeven wordt, kunnen wij evenzeer fouten maken als dat u dat zelf doet.

Wij zien de dingen misschien een beetje anders, we denken over sommige dingen anders, wij weten wat meer, maar daarbij blijft het dan toch. En wanneer wij samenkomen dan is dat niet met de bedoeling dat wij nu eens even decreteren wat u aan te nemen hebt en wat u te verwerpen hebt, maar dan gaat het alleen met de oprechte bedoeling, u te helpen waar wij kunnen en met in ons een hoop dat ook u ons zult helpen.

Willen wij echter beiden geholpen zijn, dan kan dat alleen wanneer uzelf persoonlijk en zelfstandig, alles verwerkt wat er gesproken wordt, wanneer u kritisch durft te denken, wanneer u tegenwerpingen durft te maken wanneer dat volgens u noodzakelijk is, kortom wanneer wij volledig eerlijk tegenover elkaar staan. Wanneer wij hier moeten komen om u alleen maar een ogenblik een roes en een waan te geven, dan is dat de moeite niet waard. Wanneer u van ons alleen de bevestiging vraagt van uw eigen ideeën, ach, die geeft u zichzelf veel beter en veel grandiozer. Maar wanneer we eerlijk verder willen gaan, verder gaan op de weg die leidt in de oneindigheid naar dat lichtende Rijk waar wij naar verlangen, dan vrienden, dan kunnen wij elkaar helpen en dan kunnen wij - gezamenlijk misschien - vinden uiteindelijk dat grootse einddoel, dat is de vervulling van onze bestemming voor ons allemaal.

Daarom en juist daarom dus, denken; denk aan deze dingen, wees er niet bang voor, denk! Experimenteer niet, dat is nutteloos, denk, tracht bewustzijn te vinden, tracht meer en meer liefde te geven. Dan zullen wij gezamenlijk vervullen datgene waarvoor wij uiteindelijk bijeen gekomen zijn, een grotere bewustwording voor allen.

En, nu ik voor u deze inleiding weer heb uitgesproken, zou ik willen gaan praten over een heel eenvoudig onderwerp. Dat onderwerp dat zouden we kunnen noemen: 'Ik en de Wereld', Ik voor u ieder, Ik voor mij, Ik voor een ieder, die denkt als ego - als Ik-heid - die een persoonlijk bewustzijn in zich draagt. Dan de wereld, ach vrienden die wereld is zo groot, die wereld is - zelfs als men in de stof is al - onoverzichtelijk, men kan dat niet allemaal bekijken.

En wanneer men in de geest komt - en vele verschillende werelden en gedachtebeelden elkaar gaan kruisen - dan is die wereld nog veel en veel groter.

Daar staan we dan, wij, u, te midden in die grote wereld en we zien van alle kanten machten op ons afkomen en we voelen ons gedreven en geleid, wij bidden en wij smeken om kracht, wij keren ons af en achten ons teleurgesteld omdat het gebed niet verhoord wordt, totdat we op een gegeven ogenblik er haast toe zouden komen om te zeggen: die wereld dat is een speeltuig dat aan mij is gegeven, ik moet hier de baas zijn, alles moet naar mijn wens gaan, wanneer het niet gaat dan sla ik de boel kapot, dan is het niets waard.

U zult misschien lichtelijk lachen wanneer ik u dit vertel, maar er zijn veel mensen - en reken ook geesten - die op een dergelijke wijze er over denken, die met een haken naar macht en bewustzijn - naar voldoening voor zichzelf - de gehele wereld zouden willen vernietigen, het hele Al, ja God zelf zouden willen vernietigen, alleen maar om zichzelf te bevredigen en dat Ik het belangrijkste te maken. Zij zeggen: Ik ben de wereld. En wie zegt dat hij de wereld is, maakt een fout, een hele grote fout, want, weliswaar is het beeld dat wij van de wereld ontvangen - van het zijn ontvangen - het beeld dat in ons ontstaat en dat dus zeer sterk door onze persoonlijkheid gekleurd wordt, maar er zijn toch machten verbonden aan al die dingen

buiten u. Dacht u nu werkelijk dat de sterren - als het ware voorspellend en krachten afwerpend op deze aarde - invloed hadden wanneer het alleen uw wereld was? Dat kan niet. Buiten u een machtig Rijk met vele invloeden, zo groots, dat men zichzelf beschouwen moet als een klein deel van een druppel water gedreven in een wijde oceaan van levenskracht. En daar staan we dan Ik, want hoe die wereld ook mag zijn en hoe u mag denken over alle dingen, uiteindelijk staan we dan toch voor het feit dat wij onszelf zien als een Ik, als een ego, dat wij onszelf zien als een persoonlijkheid, begrensd en met een grote handelingsvrijheid. In hoeverre dat waar is? Och daar zouden we over kunnen praten, maar zo zien we onszelf. Geen van ons heeft het werkelijke fatalisme dat zegt: nu ja, hier zit ik en als God mij voedt leef ik en anders dan ga ik dood. We willen voortbestaan, we gaan, we doen, we denken, we worstelen met de materie en met de geest. En dat ego, dat hele kleine wezen in deze enorm grote en onoverzichtelijke kracht en dit kleine wezen moet dan z'n houding bepalen. We zouden kunnen zeggen: och, nu ja, God is er toch en God zorgt er wel voor. En dat zou waarschijnlijk ook nog helemaal juist zijn, wanneer we onszelf ertoe konden brengen ons geheel met huid en haar aan God over te leveren, maar dat kunnen wij niet want Ik, God leeft niet ergens in mij. In werkelijkheid is dit wel het geval, Gods levenskracht is in mij. Maar zo beschouwen we het niet. God staat ergens buiten ons, de wereld staat ergens buiten ons, alles staat buiten ons en wij staan dan als een eenzaam middelpuntje en waarom die hele grote cavalcade van gebeurtenissen en van machten en krachten en wetten, zich beweegt. Ja, wat nu? Wat moet je daar nu, klein wezen, klein ego, te midden van die grote krachten. Je voelt jezelf gebeukt en geslagen, je zoekt naar waarheid en je vindt deze niet, je zoekt naar licht, maar het lijkt of het duister dichter wordt, je zoekt naar verlossing en naar vreugde, het lijden komt steeds weer op je af en steeds weer ben je gebonden. Hoe kan dat?

Dan is er maar één antwoord, omdat wij niet zijn het middelpunt van de dingen, omdat wij zijn kleine, kleine bewustzijnscentra die zich bewegen in een oneindigheid, geregeerd door krachten die groter, hoger en beter zijn dan wij zelfs maar kunnen bevatten. En achter deze zullen weer andere, hogere nog en betere machten bestaan. En als we daar dan zo gaan - zelf strevende en ploeterende en werkende en zoekende - en we weten dat die hogere krachten ons regeren, wat moeten we dan doen? Moeten we dan tegen de stroom in gaan zwemmen? Moeten wij zeggen, ja maar, ik wil alleen maar dit en meer niet? Of zouden we misschien met de stroom mee kunnen gaan? Ja, maar als we met de stroom meegaan, wat gebeurt er dan, wanneer we ons door de gebeurtenissen en feiten laten leiden, waar komen we dan terecht? En dat is een moeilijkheid, want wanneer de feiten ons regeren - wanneer de gebeurtenissen onze meester zijn - dan kunnen we het einddoel niet bepalen, dan worden we gejaagd naar een of ander onbekend land aan een horizon die schemerig misschien een ogenblik zo nu en dan voor ons zichtbaar is en voor de rest hangt er een nevel van feiten en gebeuren rond ons, die ons verblindt. Nee, dit lijkt mij niet juist want als dit werkelijk het geval was - als ik mij dan alleen maar moest laten drijven zonder meer - waarom zou ik dan dit streven in mij dragen? Waarom zou ik zoeken naar bewustzijn, waar om zou ik God zoeken? Dat deze kracht in mij is, is een bewijs dat ik - mijn ego - een taak heeft. Een taak, die niet alleen ligt in het honoreren van de gebeurtenissen zoals ze nu toevallig gebeuren, door ze waar te nemen en er mee te leven.

Maar dan komt bij mij de vraag op: is er maar één stroom? En dan blijkt ons dat dit heelal eigenlijk vol is van stromingen, ja, uw menselijke gedachten alleen al, vol zijn van verschillende stromingen en richtingen. Hier trekt iets naar het genot, naar de seks, naar de drank en de koffie en de thee en de limonade en de sigaretten en de biertjes en dergelijke. En daar staat iets anders en dat zegt: ja maar, je moet een grote positie hebben en daar trekt weer iets anders en dat zegt: ja maar, je moet ook geestelijk wat waard zijn. Hier staat er één die zegt: je moet goed zijn, daar staat er één die zegt: wat kan het schelen, ga je gang maar. Honderden stromingen, alleen al in een enkel mens, een enkel ego. Een bewijs vrienden dat er heel veel stromingen zijn. En nu is het grote raadsel voor ons allemaal. Op welk ogenblik kunnen wij bepalen waar een bepaalde stroom ons heenvoert.

En dan moeten we verstandig zijn en dan moeten wij zeggen: kijk, ons doel is God, is bewustwording, wat ons niet helpt daarbij, dat zetten we opzij. En dan kunnen we misschien niet ineens die stroom met één forse slag doorkruisen en zeggen: "nu pakken we een andere",

maar we kunnen zorgen dat we steeds meer die stromingen in ons - die goed zijn - versterken, wij kunnen zorgen dat meer en meer bewustzijn, kracht in ons gaan overheersen van Goddelijke aard. Wij kunnen al het materiële, we kunnen al datgene wat nu onvermijdelijk eenmaal tot ons wezen behoort - in de stof of in de geest, onverschillig waar we zijn - langzaam maar zeker terug doen deinzin. En dan komt er een ogenblik dat we ontvankelijk worden voor stromingen die wij tot op dat ogenblik niet kenden. Dan blijkt plotseling dat die worsteling van het eerste ogenblik steeds gemakkelijker wordt, we worden als het ware door een nieuwe stroom verder gedragen, een stroom die uit ons binnenste opwelt en ons verder stuwt. En dan, hoe staan we dan tegenover de wereld?

Dan gaat dat Ik doelbewust - kiezende uit de krachten die rond dat Ik zijn - de weg die dat Ik zich heeft voorgesteld als het beste. Geloof me, dat gaat niet zonder conflicten, dat is niet alleen maar een spelevaart op een levenszee, helemaal niet, dat is vaak het worstelen om op het laatste ogenblik uit een stroom te komen die je tegen een klip schijnt te schuren en te gooien, dat is op het laatste ogenblik terugdeinzen omdat je in de breking en de branding van de gebeurtenissen ziet, hier gaat het niet goed. En ja, als we dan zo van stroom tot stroom gaan - steeds verder trachtende ons te doen drijven door de krachten die in het Al werken naar ons eigen doel - dan komt er een ogenblik dat we zelf niet meer weten hoe of wat, rond ons is die grote wereld, en daar staan we, voor ons de breking en de branding, die ons gevaarlijk lijkt, achter ons het onbekende gevaar van een duistere zee, aan de linker zijde misschien een waarschuwend vulkaan die vuurspuwend, flakkerend zegt: hier heerst onheil, en aan de andere kant een jungle waarin de beesten loeiend en krijsend en brullend en grommend, ons vertellen dat het hier niet goed is om te zijn.

En toch zegt iets in ons: juist daar, daar ergens, daar ligt onze weg, daar zullen we de stroom vinden die ons voert tot de bron van alle ZIJN.

En dan moeten we die wereld eigenlijk kunnen verachten. Het is heel gemakkelijk om te zeggen: "wereld ik veracht u", o ja, maar wat verachten we dan eigenlijk in die wereld?

Over het algemeen alleen datgene wat ons niet bevalt, wat voor ons niet goed is. En de rest? De rest dat stellen we op een hogere troon en daar maken wij een godheid van. Het gebeurt in elke sfeer en in elke wereld opnieuw.

Op deze wijze voel ik mij machtig en groot en sterk, op deze wijze ben ik meester, op deze wijze kan ik regeren en heersen. Het Ik dat zo graag die wereld als een dienaar aan de voeten ziet liggen. De wereld kan niet dienen want de wereld gehoorzaamt aan meesters, die groter zijn, sterker, beter. Ja, dan moeten wij er afstand van doen, dat gaat niet anders.

We kunnen die wereld niet beheersen en we kunnen ook geen uitweg vinden, want daar zitten we, niet waar? Aan de éne kant de dood en aan de andere kant de duivel en wat er voor ons ligt is gevaar en we weten niet hoe. En dan wordt het de tijd om het noodsignaal te hissen.

Er zijn ogenblikken dat dat arme Ik alleen in die wereld niet terecht kan komen, dat geen kracht en geen woord en geen raad van buiten af, een ogenblik van bevrijding kan geven.

En dat is het ogenblik dat men geduld moet hebben, dat is het ogenblik dat het werkelijke gebed zijn waarde krijgt, dat is het ogenblik dat dat ego zegt: Ja, zover ben ik gekomen, maar ik kan niet verder, in Gods naam, jullie daar aan de andere kant die daar op de kust staan, die de weg weten, geef me een gids, geef me een leider.

En ja, ach, die komen niet in een zichtbare gestalte, die komen zich niet eerst voorstellen en dan vragen: O, heb je het ochtendblad al gelezen van deze kust en is er nog wat te drinken aan boord? Die gids die komt eigenlijk zo onverwacht. En langzaam maar zeker komt er een zekere verandering in denken en in doen en gaat juist dat Ik op die éne smalle, nauwe doorgang toe, die door alle gevaren heen naar de veiligheid voert. Maar dat Ik, ach, hoe zijn we, hoe bent u, hoe ben ik, hoe zijn we allemaal, niet waar? Het heeft niet het geduld, het ziet niet die verandering als een voorgeschreven en gedecreteerd iets, als een hulp, als een kracht, die het eigen verlangen versterkend helpt tot bereiken. Men zegt: ja, maar nu had ik er toch al moeten zijn. Men denkt dat geestelijke dingen net als een trein volgens een dienstregeling lopen en dat je een bepaalde gunst kan betalen met een aantal woorden of gevoelens of misschien met een paar aalmoezen, dat is dwaasheid.

Het Ik moet zich kunnen overgeven, het moet het geduld hebben om te wachten tot de leidende krachten zeggen: nu is het tij gunstig - nu is de stroom gunstig - nu kan het gevaar overwonnen worden en nu kunnen wij aan de kust komen, die zo lang het doel is geweest.

Ja, en dan zijn wij daar en wat dan nog? Er zijn anderen, anderen die vragen op hun beurt om een gids, die vragen om een kracht. En misschien bent u niet in staat om zelf daar ook weer het roer te nemen en een nieuw schip door te loodsen, een nieuw ego te brengen naar het veld van bewustzijn, waar het zo lang naar verlangde, maar u kunt in ieder geval een signaalvuur ontsteken, u kunt in ieder geval meeleven en uw krachten als het ware erop concentreren: Ach, kom dan toch eindelijk, kom hier in dit land, bereik het bewustzijn, aarzel niet, heb geduld, wacht! Men zou - om in de aard van de vergelijking te blijven - kunnen spreken met zo iemand over uw afstandsverkeerinstallaties zoals radio en zeggen: wees sterk, heus ik denk elk ogenblik aan je, ik houd me voortdurend met je bezig, er is iemand die voor je waakt hier, maar ik kan het alleen ook niet, maar de gids komt, de leider komt en hij brengt je daar waar je wezen moet, heb vertrouwen, heb sterkte.

Maar ja, wanneer dat Ik dat doet, dan kan hij niet zijn eigen weg gaan, dan moet het zich een ogenblik helemaal verliezen in de noden en de zorgen van een ander Ik, dan moet het voor een ogenblik - samen met dat andere wezen - kunnen lijden en kunnen jubelen, moet het de vreugde even sterk voelen en de angst en het leed en de vrees. Wanneer dat gebeurt, dan houdt dat Ik eigenlijk op alleen maar Ik te zijn, Ik dat staat tegenover de wereld.

Want dan staat dat Ik niet meer als een eenheid - een gesloten eenheid - maar het staat als twee Ik-heden die samen nu tegenover deze wereld staan, die samen haar wetten naspeuren, die samen trachten het einddoel te bereiken.

En misschien zullen die twee meer helpen en zal die groep steeds groter worden en daardoor steeds wijzer en steeds krachtiger. Niemand mag zich vermeten om leider te zijn, niemand mag zich vermeten om de beste en de eerste te zijn, maar een ieder moet dienaar zijn van het geheel, dienaar van allen. En niet op de basis van: "als ik nu wat doe dan zal jij ook wat doen", of "ik doe het en dus moeten jullie het ook doen", maar alleen op de basis van: "dit voel ik als noodzakelijk en daarom doe ik", niemand vragende, niemand zeggende, geen dank vragende en geen beloning.

Wanneer dat gebeurt dan zien we langzaam maar zeker dat éne Ikje - dat eens was een druppel in de oceaan - groeien tot een stroom, een stroming die zelf nu, de veilige banen kiezende, meer en meer van die kleine Ik-heden, van die kleine begrensde bewustzijnselden, binnenleidt in een groter en beter bewustzijnsbereik.

En dan komt er een ogenblik dat dat Ik niet meer kan zeggen: ik en de wereld, of ik tegenover de wereld. Dan kan dat wezen alleen nog zeggen: "ik en God", want het weet dat het niet leeft alleen uit zichzelf, dat er vreemde krachten zijn die het in stand houden en dat is God.

De wereld is weggevaagd: ik en God. Dat is dan het tweede raadsel, dan is het heerlijke Rijk van vrijheid en vreugde al lang bereikt, maar dan staat men nog steeds tegenover God.

Waar is God, wat is God? En dan gaat u verder. Dan willen we verder gaan en dan staan we tegenover een laaiende hitte en een grote woestijn. En dan zeggen we: hoe kunnen we toch God vinden? Wanneer we dan - het risico aanvaardende - ons onderwerpende aan de wet, maar gaande in liefde en gebondenheid met alle anderen, trachten om voor te gaan, om een pad te banen en een spoor na te laten.

Dan wordt die woestijn voor ons een kwelling, want de wereld die zo-even buiten ons was, wordt nu vanuit ons als een luchtspiegeling rond ons geprojecteerd.

De hele wereld is één waan, maar onder ons gloeit, gloeit het zand en boven ons staat een licht van onvoorstelbare sterkte. En dan toch verder gaan, niet je eigen te laten verlokken door een oase, niet te zeggen: kijk, daarginds daar zie ik een verlangen dat zo lang onbevredigd bleef, daar ga ik heen, maar door te gaan, moeizaam, verder en verder. Dat kan een Ik niet alleen, dat kan een Ik zelfs niet wanneer het geleid wordt, dat kan een Ik alleen wanneer het verlangen om van aangezicht tot aangezicht te staan met de kracht die het in stand houdt, het verder drijft. Dan zal er een ogenblik komen, dat te midden in de eenzaamheid en de stilte, de beelden vervagen. En dan, ja, wat dan? Men zegt ons, want wie heeft het meegemaakt en is teruggekeerd in onze sferen en is gebleven zoals wij zijn?

Dan staat men tegenover zijn Schepper en men ziet zijn eigen beeld, zijn eigen gelijkenis en men beseft, God is nooit ver van mij geweest, maar Hij heeft in mij geleefd. Dit alles, deze hele schepping is samengebracht in dit éne wezen. En dan komt er een ogenblik dat men misschien toch zal zeggen: "dit ben ik", voor een laatste maal, want dan heeft dat Ik de betekenis gekregen van God.

En dan is het foutief om te zeggen: "dit ben ik" en dat beseft men. En vanaf dat ogenblik zegt men alleen nog maar: zie ik ben in God. En vandaar zal dan uitgaan vanuit dat wezen, de kracht, het beeld misschien dat geprojecteerd of opgebouwd wordt daar waar hulp nodig is.

En vandaar zal uitgaan die liefde, die liefde die alle dingen in stand houdt. Maar laten wij ons goed realiseren, geen enkel Ikje, geen enkele ego kan zo ver komen, wanneer niet eerst - en dat is belangrijk vrienden - de zelfverloochening, de zelfverloochening die is de absolute naastenliefde, voert tot het aanvaarden van die moeilijke tocht. En wanneer we dus - om terug te keren tot het begin - zeggen: "ja, hier staan wij, hier sta ik en tegenover mij staat de wereld" dan kunnen we dit aanvullen en zeggen: hier is God, maar ik besef nog niet voldoende wat God is, om Hem te aanvaarden.

En wanneer we ons dat gerealiseerd hebben, dan blijft voor ons alleen nog over een laatste woord en een laatste bede: Vader, geef ons de wijsheid en de kracht, opdat we U mogen bevatten, dat wij eindelijk, eindelijk onszelf mogen zien, niet als een tegenstelling tot Uw schepping, maar als het door U geleid en instandgehouden deel daarvan. En ik geloof dat we dan de strijd gewonnen zullen hebben. Ziedaar vrienden, deze overpeinzing heb ik u aan het begin van deze avond willen geven. Ik weet niet of er vragen uit voort zijn gekomen, maar mocht dat het geval zijn, dan wil ik graag trachten daar een antwoord op te geven. Andere vragen zal ik natuurlijk niet beantwoorden, daar zijn anderen voor. Uit uw stilzwijgen concluderende dat u op het ogenblik althans, hierover geen vraag te stellen hebt, neem ik afscheid van u en ga ik het woord geven aan de tweede spreker van deze avond.

Goedenavond vrienden.

HET WERK VAN DE WITTE BROEDERSCHAP

Ons onderwerp heeft u met geduld en waardigheid aangehoord en u heeft natuurlijk de wederkerige beleefdheid dat wij trachten om een onderwerp voor u te behandelen dat uzelf gekozen heeft. Is er een bepaald onderwerp?

Vraag: Zou u misschien als onderwerp willen nemen: Het werk van de Witte Broederschap in onze dagen?

Antwoord: Ik zou het althans kunnen trachten te omlijnen, maar laten we niet vergeten dat het erg moeilijk is om - in details tredende - volledig dat werk te omschrijven.

De Witte Broederschap bestaat al zeer, zeer lang. En ik geloof dat - wanneer we deze tot zijn grondvesten willen zoeken - we deze nog vinden vèr voordat er een mens was.

Het is als het ware een geestelijke kracht - een geestelijke bond - die werkt voor ontwikkeling. En dat deze op aarde natuurlijk zijn werk heeft aanvaard, dat is begrijpelijk. En zo zijn we gekomen tot een bond die men noemt, de Witte Broederschap en die naast zich heeft staan de z.g. Gele Broederschap, die uiteindelijk ongeveer hetzelfde zijn, hoor, dat scheelt niet zo buitengewoon veel en daar zullen we - in dit onderwerp althans - maar niet nader op ingaan.

De Witte Broederschap nu, heeft verschillende kenmerken. Allereerst, zij beperkt zich niet tot één enkele sfeer en zij is dus verdeeld over een groot aantal van verschillende lagen van zijn. Een Witte Broeder die kan evengoed optreden in een zeer lage sfeer - volgens u dus iets van vagevuur of hel misschien zelfs - als deze op kan treden in de hogere sferen. En te allen tijde tracht deze Broederschap daar - en dat is wel het opvallende misschien van hun werk - met alle mogelijke middelen, die gerechtvaardigd zijn en niet strijdig zijn met de schepping, de condities zo te vormen - waarin deze wezens leven - dat zij hieruit bewustzijn kunnen vinden. Ze zijn als het ware een soort liefde broeders en gelijk een soort doktoren. Zij stellen vaak een zeer krasse remedie tegen een kwaad dat de mensheid aantast, zij kunnen vaak een zeer grote pijn en een zeer groot lijden veroorzaken in een lagere sfeer, niet doordat ze iets laags doen, maar doordat ze een op zichzelf edele waarde stellen tegenover een mensheid, of een geestelijk bereik dat dit niet begrijpt. En als een resultaat zullen we dan ook zien dat hieruit naar voren komt - meer en meer - een vuurproef voor het wezen zelf.

Deze grote Broederschap, vrienden, is werkelijk de Broederschap die op dit ogenblik op aarde werkt. Zij bestaat uit een groot aantal wijzen en meesters, zij heeft onder haar ingewijden geteld mensen van de meest verschillende rassen, van de meest verschillende beschaving, zij telt ook heden ten dage onder haar leden nog allerhande figuren die men zo op het eerste gezicht doodnormaal zou vinden, of zelfs helemaal geen mensen die daarvoor in aanmerking komen. Maar laten wij het nu eens eventjes nagaan, wat doet ze eigenlijk in deze dagen, juist in deze tijd. We weten dat er bepaalde gebeurtenissen zijn op aarde.

Deze Witte Broederschap heeft de wit-magische kracht als dienaar en kan krachtens deze vermogens, - zelfs in een zuiver stoffelijke vorm levende reeds - komen tot een bepaling van gebeurtenissen, het voorspellen van stromingen en richtingen op aarde.

Zij heeft bovendien haar leidslieden, die zover boven deze aarde verheven staan, dat zij vanuit andere sferen inzicht krijgen in die delen van de materie en van de gebeurtenissen, die voor een ander eigenlijk nog verborgen blijven. En nu heeft zij haar krachtcentra. Het klinkt misschien erg verwaand om dat te zeggen "krachtcentra", maar dat kan hier een klooster zijn met een paar mensen, daar is het misschien een kleine vereniging, een eind verder is het misschien een politieke groep of weer een eind verder is het een orkest. Want de Witte Broederschap gaat van dit standpunt uit: daar waar ik het edele geef - datgene wat werkelijk edel is, zelfs wanneer de mogelijkheden mij, in de weergave daarvan, in de reproductie daarvan, op een lager peil zouden beperken - dan kan ik, krachtens dit edele wat ik binnen het bereik breng van de mens, van de ziel, van de geest, komen tot een bewustwording.

Er wordt n.l. in de mens geschapen een verlangen naar iets. En wanneer dat verlangen er is, dan zal die mens zijn krachten in gaan spannen om dat te bereiken. En hoe begeerlijker het hem toeschijnt, hoe harder hij zal werken, hoe harder hij eigenlijk vooruit zal gaan.

Kijk, en dat doen de Witte Broeders nu altijd, dat doet deze grote Broederschap uit de geest. Deze werkt op het éne ogenblik met een muziekstuk misschien, dat een geheime betekenis en een geheime klankvorming heeft, het volgende ogenblik schrijft zij een aantal frasen die - wanneer ze uitgesproken zijn - een magische betekenis krijgen, zij schept op een gegeven ogenblik zware lasten, waardoor men tot een bewustzijn wordt gebracht, tot gebreken die er in bepaalde daden en houdingen schuilen etc.

En wanneer die Broederschap in uw eigen wereld staat, dan is het begrijpelijk dat haar eerste werk moet zijn om de mensheid de haat af te leren. Nu is deze haat vaak betrekkelijk kunstmatig tot stand gekomen en wordt gevoed door de angst, dus moet allereerst de angst worden weggenomen. En nu kunnen we natuurlijk wel zeggen: "ja, jullie zijn allemaal goede en lieve mensen en wij maken het wel in orde", maar daarmee hebben we alleen uw angst tijdelijk ter zijde gesteld. Daarom kan deze Witte Broederschap dat niet doen, ze zou u daarmee tot een kastplantje maken en u zou zelf niets bereiken, zij zou alleen maar als het ware, nou ja, u steeds op uw rug kloppen en elke keer dat u zou vallen, zou ze u weer op moeten rapen. Dat kan ze niet en dat wil ze niet. Maar ze wil in haar grote Broederschap wel iets anders, zij wil dat de mensheid leert.

En wanneer de angst de mensen gedreven heeft tot wreedheid, laat dan de wreedheid de mensen hernieuwd tot angst drijven en tot grotere angst, totdat deze angst uit zichzelf eigenlijk overwonnen wordt - geestelijke homeopathie - bestrijding van het kwaad met het kwaad, dat doet de Witte Broederschap. Zij doet dit zeer graag zelfs, omdat juist degenen die hieruit geleerd hebben, sterk staan. Zij staan niet alleen sterk in uw wereld en in uw gedrag, zij staan sterk overall. En omdat zij overall sterk staan zullen zij voor deze Broederschap waardevolle krachten kunnen worden. Nu kent deze Broederschap verschillende regels en één daarvan is wel: dat men nooit en te nimmer allereerst geheimen mag openbaren, ten tweede dat men niemand ter inwijding aan mag nemen, zonder dat ook de eigen meester - ieder heeft uiteindelijk een inwijder gehad - dit heeft goedgekeurd, en ten derde dat deze inwijding eerst plaatsvindt, wanneer niet slechts bewezen is dat moreel en verstandelijk de adept, of de - laten we zeggen degene die daar ingewijd wil worden dan - bekwaam is, maar bovendien bewezen heeft dat hij absolute macht en dergelijke niet voor zichzelf zal vragen.

En op deze regels gebaseerd, werkt zij nu weer. Zij heeft verschillende daden tot stand gebracht, die u misschien zou noemen: het zaaien van oorlog, krijg en terreur. Maar ze heeft altijd eerst de mensheid gewaarschuwd, want dit is haar grote kracht. Zij zegt: doe je dat en dat, dan gaat er dat en dat gebeuren, denk erom en gebeurt het, dan zullen wij zorgen dat het

erger wordt. Dat zeggen ze er niet bij, maar dan leggen ze dat met een zwaar drukkend gewicht als het ware op de menigte, opdat ze zullen begrijpen dat deze waarheid - die in andere omstandigheden wat belachelijk en wat onnodig leek - nu uiteindelijk werkelijk iets betekent. En vandaar dat deze orde zelfs is overgegaan tot het uitzenden van krachten waarmee weerspannige elementen - het klinkt misschien erg gek "weerspannige elementen" - maar er zijn mensen die een bepaalde levensrichting hebben aanvaard en deze niet meer los kunnen laten, tenzij ze zichzelf verloochenen en dat kunnen ze niet. Deze mensen zijn dan vaak zeer invloedrijk en ze hebben een buitengewone invloed op een hoop andere mensen en kunnen daardoor zelfs soms een heel wereldbeeld bepalen.

Deze mensen nu, zegt de orde, zullen wij helpen. En dat kunnen ze; ze helpen deze mensen door eerst hen in staat te stellen aan zichzelf te ontkomen, aan de dwang dus van, ja, ik zou haast zeggen, de kunstmatige mens die ze zichzelf geschapen hebben. Ze hebben zichzelf gemaakt tot een soort bezieling voor een robot. Ze helpen hen door deze robot weg te laten vallen, zij is voorbij. En ze scheppen daarmee tevens de mogelijkheid om andere stromingen wat meer tot gelding, tot kracht te brengen.

Zo bemoeit deze Witte Broederschap - zo vreemd als het u misschien klinkt - zich niet alleen met zuiver geestelijke zaken, maar zij bemoeit zich met alles wat dienstig kan zijn voor de bewustwording van de mens, als, oorlog, politiek, economische verhoudingen, rampen, kortom alles wat er op de wereld gebeuren kan en dat ten goede gekeerd en gewend kan worden, dan is onmiddellijk deze Broederschap paraat om in te grijpen.

En wanneer nu iemand komt tot een bepaald bewustzijn, wanneer er in iemand komt zo, mag ik zeggen, een liefde, een naastenliefde, die het eigen Ik een ogenblik wil verloochenen, dan zijn deze Witte Broeders daar onmiddellijk bij om daar te steunen. Zij geven dan kracht en steun, zij helpen, zolang men niet slechts hierdoor zichzelf wenst te verbeteren, maar alleen deze liefde wil gebruiken om anderen te helpen.

En zo werkt die Broederschap dan in vele zielen tegelijk. Natuurlijk kennen we er een hoop graden in, dat is begrijpelijk. Bij u heeft u ook een Koningin en u heeft een putjesschepper, niet waar? En zo is het daar ook. De een zal misschien helpen om een mens een klein beetje tot bewustzijn te brengen, de ander zal misschien helpen om een heel volk, of ja, misschien een hele wereld in een bepaalde richting te drijven, opdat ze daardoor bewustzijn verwerft.

Zo heeft deze Witte Broederschap - deze geestelijk zo veel betekenende Broederschap - in zichzelf eigenlijk een zeer grote hoeveelheid van schakeringen, van kleurschakeringen zou ik haast willen zeggen. Zoals wit n.l. samengesteld is uit heel veel andere dingen, zo is zo'n Broederschap ook wit, maar samengesteld uit een groot aantal schijnbaar totaal verschillende stromingen die - omdat ze samenwerken - uiteindelijk het wit van het licht, het verblindende licht als het ware, de grote krachten tot uiting kunnen brengen. En dit alles berust natuurlijk ook weer op magische principes.

Eén van de aardigste dingen op het ogenblik is, dat in de wereld - en dat is begrijpelijk - de laatste tijd de interesse voor al wat occult is, sterker en sterker is geworden. Nu zijn daardoor vele misbruiken ingeslopen en dat is vroeger ook het geval geweest. De Broederschap weet dit en zij tracht nu op het ogenblik om positieve waarden te stellen tegenover de negatieve waarden die de mens zelf creëert. M.a.w. gebruik makende van de stromingen van het ogenblik, gaat zij thans over tot het meer en meer naar voren schuiven van figuren die geestelijke waarde kunnen geven aan de mensen, zij gaat meer en meer werken op het gevoel van de mensen. Dit vindt u misschien een beetje gek "gevoel", maar ik wil als voorbeeld nemen die ramp die u kort geleden getroffen heeft. Hoeveel is daar niet - in een intense vreugde van geven - plotseling gegeven? En nu is het aan de Broederschap niet slechts om dit een-ogenblik-zichzelf-vergeten te bevestigen als schoon, maar bovendien om daaruit de positieve waarde te putten die deze gedachtestromingen verder doen bestaan.

M.a.w. er moet een zekere verplichting tegenover de mensheid gevoeld worden: die mensheid heeft voor ons gezorgd, nu moeten wij voor die mensheid zorgen. En bij velen groeit dit bewustzijn. Er moet een bewustzijn groeien: ik kan nu wel op mijn prestige staan - in een ander geval - maar uiteindelijk ook deze anderen moeten offers brengen, zij moeten ook iets van hun waardigheid, van hun onfeilbaarheid als het ware prijs geven. Laten wij dit ook doen. Op een dergelijke wijze beïnvloedend werkt deze orde en brengt zij meer en meer de gehele wereld in een gedachtesfeer, die voor de stoffelijke en de geestelijke moeilijkheden van de

mens een oplossing kan betekenen. En nu zult u mij waarschijnlijk vragen: ja, maar hoe doen ze dat dan, waar zijn ze ergens. En nu verwachten sommigen dat als ik deze vragen stel - ik doe het maar, omdat een ander onder u het anders zeker gedaan zou hebben, ja, die vraag die hoorde ik n.l. zo hier en daar al opkomen, ik denk, laat ik er even antwoord op geven - dan zou u verwachten dat ik zeg: deze meesters wonen ergens in de Himalaya of bij de grote Zoutmeren of ze wonen ergens in Argentinië, of ze wonen ergens in Bolivia, in ieder geval ver weg. Maar dat kan ik nu juist niet zeggen, want als ik dat zou zeggen, dan zou ik een zeer gedeeltelijke waarheid spreken. Het is n.l. zó, dat er krachten en ingewijden overal schuilen. U kunt nooit weten of hier in de zaal misschien op dit ogenblik niet een meester aanwezig is, u kunt niet weten of u hem op straat tegen het lijf zult lopen.

En dan zal hij u misschien met een ietwat verwijtendnu ja, het geeft niet, uw antwoord als u tegen hem aan bent gebotst, en u heeft daar op de gebruikelijke wijze "pardon" gezegd, met de gedachte: nou u moet toch eigenlijk maar uitkijken waar u loopt, niet waar?

U weet nooit waar deze krachten schuilen, u weet nooit of niet een van de lagere dienaren van deze orde misschien bij u in huis wonen, want niet ieder die bij deze grote Broederschap werkt is zich bewust van hetgeen wat hij doet. Omdat deze Broederschap - werkende van meester tot leerling - werkt in de sfeer van de geest. Het is als het ware een telepathische overdracht, het is misschien zelfs een zuiver geestelijk beleven. En daardoor kan het heel vaak gebeuren dat men zichzelf onvolledig bewust is waarom men juist zo handelt, terwijl in werkelijkheid de geest zelf dit bewustzijn wel heeft en ook weet dat zij dit alleen doet omdat de Broederschap dit als taak heeft gesteld. Zo sterk is dat dus.

En nu vang ik weer een vraag op en die zegt: ja, maar hoe weet ik dan dat ik niet deel van de Broederschap ben? Ach, wanneer u werkelijk tracht om de liefde te geven aan de mensen, en dan bedoel ik niet in die zuiver aardse en bekrompen zin maar de bedoel ik in de zin van dienen. Eigen wezen en eigen krachten ter beschikking te stellen van mens en geest die lijden en die daaraan behoefte hebben. Dan zult u op een gegeven ogenblik zelf bemerken dat een stem tot u spreekt en dan zult u verschillende malen beproefd worden, natuurlijk. Maar het kan zijn dat u dan op een gegeven ogenblik voor uzelf de zekerheid hebt: iemand zegt mij, ik roep u. En wanneer die stem klinkt en u zegt: ja, maar hoe?

Dan blijft het vaak stil. Als u dan doorgaat dan komt er misschien een ogenblik - ik zeg "misschien", want ik weet niet hoe u het beleven zult, omdat ieder dat vaak op een zuiver persoonlijke wijze verwerkt - maar dan zal er misschien een ogenblik komen dat u hoort zeggen: we nemen u op in de grote Witte Broederschap. En wanneer dat gezegd is in u, houdt u het dan maar voor zeker dat, zolang als u zich waardig betoont aan het streven, de dienende naastenliefde, die uiteindelijk ligt als grondslag van de gehele Witte Broederschap, dat ook u daar deel van zult zijn en dat u dat meer en meer bewust wordt.

En nu moet u niet denken dat u ineens tovenaars wordt, want dat wordt u niet. Maar misschien dat u op den duur zult leren bepaalde dingen te begrijpen die voor een ander onverststaanbaar zijn en dat er misschien krachten in u wakker worden die gesluimerd hebben en die nu - eindelijk tot ontwaken gekomen - u toch weer maken tot een ander mens.

En zo werkt dus die Broederschap in uw tijd van vandaag, ze werkt niet meer met Goden en met orakels - ofschoon ze dat ook wel gedaan heeft - ze werkt niet meer met haar esoterische scholen die zeer besloten en zeer geheimzinnig waren en toch overal bekend.

Maar ze werkt nog steeds en regelmatig zult u bemerken - wanneer u daar oog voor begint te krijgen - weet zij een aantal mensen samen te brengen, die zij op haar manier een bewustzijn geeft en leert om misleiding van zelfdenken te onderscheiden van inspiratie, opdat zij daardoor worden tot als het ware nieuwe kern van het esoterisch - ik zou haast willen zeggen Christelijk esoterisch, want de Christusgedachte is ook een uiting van de geest van de Witte Broederschap - maar dus een Christelijk esoterisch deken, dat dan langzaam om zich heen grijpt, en dan zullen we ook zien dat deze mensen - zonder dat ze weten hoe het komt - uiteindelijk een zeer groot begripsvermogen krijgen en heel veel waarheden uit zichzelf schijnen te weten, die eigenlijk behoren juist tot een geheime school, omdat een Broederschap als deze uiteindelijk niet gebonden is aan een paar vertrekken en een paar leraren met of zonder beroemde naam.

Nu geloof ik dat ik u daarmee een volledig genoeg beeld heb gegeven, maar als u het daar niet mee eens bent, of u zegt: "nou daar zou ik toch nog wel even meer van willen weten", als ik

dat kan doen zonder de materie aan te tasten, die natuurlijk geheim moet blijven - want dat gebeurt soms ook - dan wil ik er graag antwoord op geven.

Reactie: Nee dank u. Het is mij vrij duidelijk.

Vraag van een andere vraagsteller: Ik had nog een vraag. Is het dus zo dat de Witte Broederschap eigenlijk de macht in handen heeft over deze wereld.

Antwoord: Dat is niet helemaal waar, omdat tegenover deze Witte Broederschap een andere broederschap staat en deze andere broederschap vecht als het ware ook met magische middelen om de macht met de Witte Broederschap. Het is niet zo, dat nu een, twee, drie, die Witte Broederschap alles in orde maakt. Het is echter zo dat deze Witte Broederschap tracht, om het persoonlijk machtsbegeren - dat in de Zwarte Broederschap sterk regeert - zover te beperken dat de mens zelf zich aan dit machtsbegeren leert te onttrekken. Dat is eigenlijk haar taak. En hoe meer zij natuurlijk het machtsbegeren in de mens zelf kan beknotten, hoe minder nieuwe krachten aan de Zwarte Broederschap zullen toevloeien en hoe minder sterk haar invloed zal zijn. En dan zou het misschien zelfs mogelijk zijn om een hemel op aarde te stichten. Wanneer die zwarten er maar niet waren, als die Witte Broederschap er alleen was, dan was dat al lang zo. Maar zo goed als er in u twee krachten met elkaar vechten, zo is dat in de eeuwigheid ook en zo is dat ook op uw aarde, waar een zeer machtig genootschap, een zeer machtige Broederschap zich ten doel heeft gesteld de verlossing van de mens, waar tegenover staat een ander genootschap dat zich ten doel heeft gesteld de knechting van de mens, die dus de mens wil gebruiken als een uitvoerend orgaan van eigen machtsbegeren, terwijl de ander juist beoogt de bevrijding van de mens en alleen diens vrijwillige diensten, in zoverre hij ze aanbiedt en niet in zijn eigen handelen buiten de grenzen gaat die door de Broederschap zijn getrokken, niet waar, dan aanvaarden ze dat.

Maar wanneer u door de Witte Broederschap geholpen wordt dan vraagt zij daarvoor niets terug, wanneer u door de Zwarte Broederschap geholpen wordt, dan verpand u daarmee uw persoonlijke vrijheid en uw persoonlijke diensten. En dan heeft u daarmee de oude legende, niet waar, waarin de duivel te allen tijde voor zeven jaar, of voor drie jaar dienst, vraagt een ziel en soms zelfs eigenaardige voorwaarden stelt, zodat men denkt dat men er onderuit kan komen, terwijl aan de andere kant de goede feeën of de maagd Maria, of de heiligen, helpende krachten zijn, die nooit een beloning vragen. Die helpen om 't wille van het goede dat er nog is in de mens. Kijk, en zo kunnen we nu de Zwarte Broederschap en de Witte Broederschap evenzeer tegenover elkaar stellen.

Ik geloof dat dit duidelijk genoeg is, nietwaar, of niet?

Vraag: Het is dus een nieuwe vorm van de oude gedachte?

Antwoord: Inderdaad, of laten we zeggen: De oude gedachte was slechts een camouflage voor de bestaande vorm die nu op een andere wijze naar voren wordt gebracht en toch zichzelf gelijk blijft. Want ook zelfs in de oude Goden-legenden, in de oude verhalen over helden en tovenaars en draken, kunt u heel vaak hetzelfde begrip tegenkomen. U zult het in de Bijbel vinden, u zult het in de Evangelieën vinden, u zult het voortdurend vinden, deze twee polen die tegenover elkaar staan. En ik geloof zelfs dat we zo zouden kunnen zeggen, wanneer de Zwarte Broederschap niet meer zou bestaan, dan zou de Witte Broederschap ophouden te bestaan, omdat ze dan geen nut meer zou hebben.

Vraag: Ik dacht dat op het ogenblik de evolutie van de mensheid zover is gekomen dat we eigenlijk door het grote dieptepunt zijn gekomen en dat de Broeders van de Witte Broederschap eigenlijk gelast hebben dat het licht moet heersen en dat daardoor die grote moeilijkheden komen, laten we zo zeggen.

Antwoord: Dat er licht moet heersen kunnen ze niet gelasten, evenmin als u kunt gelasten dat het nu maar even dag moet worden. Maar ze kunnen wel in ieder geval een licht stellen dat tijdelijk het daglicht vervangt, in de hoop dat u wat minder u eigen zult stoten.

En wat nu gebeurd is - en u speelt hier speciaal op de moeilijke jaren van deze tijd, dat zijn de jaren 1952 gedeeltelijk, '53-'54 en misschien ook nog '55 en '56, ofschoon die weer een heel andere crisis zullen brengen, als ik mij niet vergis - maar deze moeilijkheden bestaan niet omdat de Witte Broederschap ze gedecreteerd heeft, ze bestaan alleen omdat zij het logisch uitvloeisel zijn van de handelingen van de mensheid. En de Witte Broederschap - profijt

daarvan trekkende, wat heel natuurlijk is - zal trachten om bepaalde invloeden te versterken om daardoor de mens dichter tot het licht te brengen.

Dit is heel iets anders dan te zeggen: "die Witte Broederschap heeft het gedecreteerd".

Dat is niet waar. Het is niet zo dat deze Broederschap kan zeggen: "het worde licht en het is licht" maar deze Broederschap kan zeggen: we zijn inderdaad het dieptepunt weer even voorbij maar om dit tot bewustzijn te brengen, moet er nog heel veel geleden worden.

Laten we dan uit de natuurlijke omstandigheden en de onevenwichtigheid - ontstaan o.a. door de strijd van de menselijke gedachten en de natuurlijke uitstraling van de aarde - laten we daar nu profijt van trekken en laten we de mensheid deze les op een zodanige wijze doen beleven, dat ze niet meer nodig is en dat het zelfs niet meer zal gebeuren, niet meer voor zal komen. Evolutie is overigens een heel gevaarlijk woord, want evolutie betekent geleidelijke groei, en dat is helemaal niet waar. Wanneer u de mens van vandaag wilt vergelijken met de mens van - laten we zeggen 30 jaar geleden - dan zult u zelf toegeven dat hier eigenlijk geen sprake is van evolutie maar van een sprongmutatie, dus dat er in zeer korte tijd een zo opvallende verandering in de houding van de mens en zelfs in het geestesleven van de mens is gekomen, dat we hier niet meer van een logische ontwikkeling kunnen spreken. En vandaar dat we dan ook het woord "evolutie" beter kunnen vervangen en zeggen "bewustwording".

En dan zou ik nog een opmerking willen maken - ik wil niet hatelijk zijn, hoor - maar laten we uiterst voorzichtig zijn om te spreken van cultuur, omdat de cultuur zoals de mens die beschouwt, over het algemeen niets anders is dan camouflage voor z'n dierlijke lusten, nietwaar, door algemeen aanvaarde maatregelen. Dat noemt men dan cultuur.

En zo is het evenzeer cultuur als er een neger op een tom-tom zit te trommelen, als wanneer er ergens een Concertgebouworkest onder een Rafael Kubelik of een Mengelberg, was het vroeger geloof ik, nietwaar, daar een symfonie van Beethoven uitvoert bv. dat is allebei cultuur. En nu kan er een ogenblik komen dat de hele wereld zegt die "tom-tom" dat is cultuur en het andere is barbaars. Het zijn beide cultuurvormen, waarvan m.i. de tweede heel wat hoger staat dan de eerste. Maar, aangezien cultuur altijd beoordeeld wordt door de mens die ze schept, leeft elke mens opnieuw en elke generatie in die periode waarin de cultuur ten top gestegen is.

Ja vrienden, het waren misschien een paar spitsvondigheidjes, maar ik vond het nu voor mijzelf aardig om dat er even bij te vertellen.

Reactie: Gelach.

Band loopt af waardoor enkele woorden werden gemist. Tegelijkertijd pauze.

VRAGENRUBRIEK

Goedenavond vrienden.

Gelach in de zaal, omreden dat velen van de aanwezigen door de wijze van spreken en houding van het medium, deze zeer geestige intelligentie (Henri; Red.)herkennen.

Vandaag hebben ze mij met de 'Vragenrubriek' opgescheept.

Nu, we weten allemaal, op persoonlijke vragen mag ik toch geen antwoord geven, dus daar praten we niet eens over. En dan voor de rest, laten we maar beginnen.

Vraag: De leiding begint met de eerste van de schriftelijke vragen voor te lezen.

Zou u het verschil willen geven tussen geest, ziel en lichaam in de stoffelijke wereld en in uw wereld?

Antwoord: Nu kijk eens, dit is nu eigenlijk een vraag - het is gelukkig dat ik eventjes zo verschillende relaties heb, het gaat achterom, het komt van onder de toonbank hoor - maar in ieder geval, stof dat is uw doodgewone corpus ofwel alle relatie met de stof, gevormd of niet gevormd.

De geest is datgene wat vormbewust, bezielend kan werken op de materie van de geest ofwel ook in de stof gebonden kan zijn als bewustzijn, ziel is de levenskracht die in beide vormen werkt. Wanneer we dus hebben in onze wereld de relatie, ziel, stof en geest, dan kan de relatie als volgt zijn; men kan zijn: geest met een bewustzijn dat nog naar de stof toegeneigd is, of men kan zijn: geest met een bewustzijn dat naar de ziel is toegeneigd, dat zijn twee mogelijkheden in onze wereld. Bij u is het te allen tijde een bewustzijn van stof waarbij de geest in meerdere of mindere sterke mate naar voren komt. In beide gevallen is de ziel uiteindelijk de levenskracht en daardoor het onzegbare. Nu ik geloof dat ik het zo heb, hoor. Moet er nog iets bij?

Reactie: Dank u wel.

Vraag: Draait de aarde om haar as of staat zij stil?

Antwoord: Nu, laten we dat nu eens erg deftig zeggen: de aarde staat stil, want de aarde kan misschien wel om haar as draaien, maar dat is een relatieve beweging. Of, we zouden het ook anders kunnen zeggen: de beweging van de, sterren plus de zon, plus de andere planeten en die van de aarde, zijn zodanig synchroon dat ze tegenover elkaar gezegd - als we dagwenteling of de asbeweging in aanmerking nemen - gezegd kan worden dat de aarde stilstaat. Voor de mensheid echter - gezien zijn verhouding ten opzichte van de aarde - draait de aarde. Is daar iemand die daar nog eventjes een handschoen op te nemen heeft?

Reactie: Nee, dank u wel.

Vraag: Bestaan er vervloekingen en hoe komen deze tot stand?

Antwoord: Een vervloeking is een zodanige uiting van geesteskracht - gericht tegen een bepaalde mens, die dan in woorden wordt uitgedrukt - dat deze een stempel drukt ook op de psyche van de mens aan wie ze wordt toegezonden en als zodanig als een voortdurende gedachte die dwingt zelf, in zichzelf, de vloek te vervullen. Dus vervloekingen bestaan en hoe ze tot stand komen dat heeft u gehoord. Vervloekingen kunnen tot stand komen alleen van mens tot mens, maar als ze werkzaam zijn komen ze over het algemeen in een driehoek tot stand n.l. mens - die de vervloeking uitzendt - tot geest, versterking in de geest, en hernieuwde daling tot de stof. Ook vervloekingen uit geest tot stof zijn mogelijk, uit stof tot geest echter niet. Lager gelegen gebieden hebben nooit invloed op hoger gelegen gebieden, hoger gelegen gebieden wel in lagere gebieden d.w.z. met dwingend geweld of dringende kracht. Ja, ook al weer.

Vraag: Mag ik even wat vragen? Werkt dat niet eigenlijk als een boemerang altijd?

Antwoord: Dat ligt er maar aan. Als u iets vervloekt dat edel is, dan zal deze kracht daar stuiten op die persoon en dus - waar ze niet geabsorbeerd wordt - terugstuiten op zijn oorsprong. En dan noemt u de boemerang, u zou ook kunnen zeggen een kaatsbal m.a.w. wie vervloekt is iemand die kaatst en wie kaatst moet de bal verwachten.

Vraag: Kunt u mij zeggen wat het basische centrum is? .

Antwoord: Nu dat zou ik zo een, twee, drie niet kunnen; ik zal kijken of ik dat te pakken kan krijgen, hoor.

Reactie van de leiding. Nog weer een vraag die al meerdere malen gesteld is. Hoe komt het dat zo weinig mensen zich hun vorige reïncarnatie herinneren?

Antwoord: Omdat ze het zo druk hebben met alles wat ze voor morgen nog willen doen en dat ze vandaag nog niet gedaan hebben, dat ze geen tijd hebben eraan te denken wat ze gisteren geweest zijn.

Reactie: Grote hilariteit in de zaal.

Antwoord: O ja, basisch centrum, basische zuren in de mens; centrum is gelegen over het algemeen in dunne darm. Dus het schijnt een medische vraag te zijn geweest, dat krijg ik tenminste op het ogenblik al vast door.

Reactie: Nee, dat moet een of andere vereniging zijn, wat anders wat u bedoelt.

Antwoord: Wat anders dan wat ik bedoel èn een vereniging? Nou, dat zullen we dan nog eens informeren. Ik krijg het hier in ieder geval onmiddellijk op als een zuiver medische reactie,

aangezien de basische zuren in de mens werkzaam zijn tot spijsvertering o.a. en omvorming en afbraak. En als we zouden spreken over een basisch centrum, dan weet ik niet, dan is dat natuurlijk een mogelijke term, maar voor mij klinkt het, gezien wat ze mij er over hebben verteld en wat ikzelf ook niet weet, tamelijk zuur. Maar ik zal het nog verder navragen of er nog andere betekenissen bestaan voor basisch.

Vraag: Geloof en techniek, twee zelfstandige werelden, nu nog. Bestaat er verband tussen deze twee? Groeien zij naar elkaar toe of blijven zij als twee eenheden tegenover elkaar staan? Is in de naaste toekomst ergens op de wereld technocratie te verwachten?

Antwoord: Nu, ik zou zeggen op de laatste vraag: Technocratie dat is wat je op het ogenblik in Rusland hebt, techniek is uiteindelijk alleen een geloof dat uiterlijk bevestigd schijnt te worden door de gevolgtrekking die men er uit maakt en in de stof verwerkelijk. Want, ze weten ook niet wat elektriciteit is, ze geloven alleen maar dat het wat is, ze weten niet of meetkunde juist is - ja ze weten eigenlijk dat die onjuist is - maar ze geloven dat ze daarmee een grondstelling hebben waarmee ze kunnen werken. M.a.w. alle techniek is gebouwd op werkhypothese, elke werkhypothese is uiteindelijk een geloofspunt. Vandaar, dat als de techniek op een gegeven ogenblik tot de overtuiging komt - ja, ik moet opschieten zie je, ik heb haast, want er is nog zoveel - (gelach) maar als we dus aannemen nietwaar dat de techniek op een gegeven ogenblik zich realiseert wat ze is, en zij gaat werken met het geloof, dan zult u komen tot het punt waar ze op het ogenblik in sommige gevallen al aardig gearriveerd is bij voorname wetenschapspersonen, waar het geloof wordt gemaakt op basis van technische onderzoeken en waar op basis van het geloof technische uitvindingen en andere prestaties worden geleverd. En dus moet het absoluut op een gegeven ogenblik zover komen dat techniek en geloof één zijn, dat is vroeger ook al eens geweest en dat zal wel weer komen.

Vraag: Zijn de Marsbewoners in een verder stadium van ontwikkeling dan de bewoners van de aarde?

Antwoord: Ik zou eerder zeggen: in een verder stadium van ontbinding. Ja, jullie lachen erom, maar het is eigenlijk zo. Kijk eens, de levensmogelijkheden op Mars zijn veel minder dan hier op aarde. En omdat ze veel minder zijn kunnen ze natuurlijk wel - wat u cultureel noemt - hoger staand zijn, maar aan de andere kant hebben ze veel minder levensmogelijkheden en daarom zei ik "in ontbinding" m.a.w. de mogelijkheden worden steeds minder en daardoor moet uiteraard het ras uiteindelijk in verval komen.

Vraag: Ik wilde nog even iets vragen over Mars. Die poolkappen die ze daar zien, is dat ijs of is het iets anders?

Antwoord: Ik zal het even informeren, hoor.

Vraag: Is duisternis een materie en is duisternis te zien?

Antwoord: Duisternis is niet te zien, duisternis is ook zelfs geen materie, want duisternis is uiteindelijk alleen de uitdrukking voor de afwezigheid van licht bij de mens. De afwezigheid van licht betekent dus het potentieel aanwezig zijn van straling zonder dat ze praktisch tot uiting komt. Ja, dat heb ik ook gespiekt, hoor.

Ja, poolkappen: er wordt gezegd H-2 CNO-4. Wat het is weet ik ook niet.

Vraag: Kan staar ook genezen zonder operatie? Is staar misschien ook een voedingskwestie? Ontstaat het door gebrek aan zekere vitamine?

Antwoord: Nou, ik geloof niet dat je staar alleen een gebrek aan vitamine kunt noemen, maar staar is - als ik mij niet vergis - een ziekelijke afwijking van het weefsel. En deze ziekelijke afwijking van het weefsel moet dan genezen kunnen worden zonder operatief ingrijpen, omdat alle weefsel zichzelf regenereert en dus, wanneer de regeneratievoorwaarden juist zijn, de fouten - die wij bij het oorspronkelijke weefsel zagen bij het geregenereerde ofwel vervangen weefsel - weg zullen vallen. Maar daarmee zouden we aan moeten nemen dat het ongeveer 6½ á 7 jaar tijd zou vragen om een vol ontwikkelde staar volledig weg te nemen, langs andere dan operatieve weg.

Vraag: Mag ik nog iets vragen daarover?

Antwoord: Ja natuurlijk.

Vraag: Is dat door middel van magnetisme soms te beïnvloeden?

Antwoord: Nou, als u zegt door middel van magnetisme dan moet ik zeggen: nee, ja, het wordt mij ook gezegd hoor, het spijt me erg. Maar het is aan de andere kant wel te genezen wanneer de juiste suggestie wordt gegeven. M.a.w., het is een proces dat door de mens zelf moet worden geleid en waarbij wel krachten kunnen worden gegeven, maar een operatie zou optreden wanneer u voldoende magnetische kracht had om het weefsel weg te nemen. Operatie is n.l. het wegnemen van weefsel en vervangen door ander eventueel. Dat zou u dus langs magnetische weg bij zeer sterke krachten kunnen doen.

Maar een genezing zonder operatief ingrijpen, dus zonder een plotseling en tegen de normale gang van zaken in strijdende methode te gebruiken, dat wil alleen zeggen dat men dus de cellen die opgebouwd zijn, versneld afbreekt, de woekerende cellen en ziekteverschijnselen dus weg doet nemen door daar een gezond weefsel tegenover te stellen. En dat schijnt inderdaad mogelijk, het schijnt zelfs mogelijk te zijn - zoals ik het hier hoor vertellen - om uiteindelijk een groot gedeelte van het oog, zelfs de ooglenzen, geheel te vervangen op deze manier. Wat niet mogelijk schijnt te zijn is, om op deze wijze een verstoring van het oogvocht, dus het uitvloeien van het oogvocht weer op te vangen.

Vraag: Kan dat niet geëst worden tegenwoordig, met etsen?

Antwoord: Nou ik neem aan dat het mogelijk is, ik zou het niet zeker durven zeggen. Ik weet in ieder geval wel dat er methodes zijn om staar op een andere manier weg te krijgen.

Reactie: Dank u wel.

Vraag: Verleden week sprak u over het lijden van onze Heer Jezus en toen hij aan 't kruis hing stond daar bij Zijn Moeder Maria met enige vrouwen. En daar kwam een jongeling genaamd Johannes, baande zich een weg door de joelende menigte en ging bij de vrouwen staan onder het kruis. U sprak over Zijn "broeder", Maria heeft toch alleen Jezus als zoon gehad? Of had zij nog meer eigen kinderen? Hoe moet dat opgevat worden, als eigen broer van Jezus of zo wij zeggen broeder in de Heer? Zou u mij deze vraag willen beantwoorden?

Antwoord: Nou, in ieder geval broeder in de Heer en zover mij de feiten bekend zijn, zouden wij inderdaad kunnen zeggen dat Maria meerdere kinderen heeft gehad, waarbij Jezus echter de eerstgeborene was. Dus de mogelijkheid schijnt mij niet uitgesloten. Ik ben niet de spreker geweest van de vorige week, ik zou het dus eventjes na moeten vragen weer. Ik schijn nogal wat te vragen te hebben.

Dat "basische centrum" daar krijg ik op het ogenblik nog geen antwoord over. Dat loopt nog eventjes schijnbaar.

Vraag: Heeft ieder mens een geleidegeest en verandert deze wel eens?

Antwoord: Nou, ik zou zeggen als die niet veranderde zou het een erg eentonig baantje zijn. Maar je hebt er over het algemeen wel één hoor, soms wel meer. Elk mens heeft altijd geestelijke krachten naast zich staan die hem helpen datgene te verwezenlijken wat hij wil, of het nu goed is of kwaad. In het ene geval heb je een goede geleidegeest, in het andere geval een kwade. Ga je nu over naar een goed verlangen, terwijl je nog een kwade geleidegeest hebt, dan heb je er een tijdje twee.

Vraag: 1. Het mensdom was eentalig en doordat zij dingen deed tegen de schepping, kwam er taalverwarring (Toren van Babel). Is het nu ook zo, dat wanneer de gehele mensheid optrekt naar het licht Gods, dat er dan weer eentaligheid komt, zoals na de zondeval ook de bevrijding staat aangekondigd?

2. In het boek van de Psalmen komen in 7 psalmen vreemde namen voor, telkens aan het begin van een tekst, het zijn er 20 in het geheel. Wilt u zo vriendelijk zijn daar een verklaring van te geven indien het in uw macht is. Dit zijn de namen: Aleph, Beth, Gimel, Daleth, He Vau, Zain, Cheth, Teth, Jod., Kaf, Lamet, Mem, Nun, Samech, Ain, Pé, Tsade, Resch, Schin en Thau.

Antwoord: Ja, ik bedoel, kijk eens, deze namen dat zal u opvallen, staan in overeenstemming met een bepaalde alfabetische waarde. En in de alfabetische waarde plus de samenstelling -

ja, nu ben ik van achteraf begonnen, dat moet u mij maar niet kwalijk nemen, hoor - maar in de alfabetische samenstelling dragen ze bovendien een magische waarde, waarbij ze geplaatst kunnen worden voor bepaalde sterreninvloeden of sterrenbegrippen. Met andere woorden, ze hebben dus een enigszins magische betekenis, waarbij de letter Schin zelfs de letter van de ingewijden is o.a.. Dus men zegt dat de groeven op het voorhoofd bij iemand die een zekere inwijding heeft bereikt - volgens een bepaalde Joodse ritus - inderdaad plooien vertonen die de letter Schin vormt, een heilige letter overigens. Dat is dus een zekere magische - of als u het liever wilt - kabbalistische betekenis die verweven zit in de psalmen.

Dan, wanneer we aannemen eentaligheid, dan geloof ik dat dat een beetje erg simplistisch is voorgesteld. Er was wel degelijk een meertaligheid, maar aangezien de mensen, wanneer ze zeiden, "vrede", ook allemaal vrede bedoelden, was er een eentaligheid als we het op de geestelijke waardering ervan gooien. En vandaar zouden we kunnen zeggen dat op het ogenblik de toren van Babel ergens staat in de buurt van, is het niet Washington of is het New York? Waar dus allerhande woorden worden gebruikt die men niet gelijk interpreteert.

En het is te begrijpen dat, wanneer op een gegeven ogenblik de wereld terugkomt tot een Godsstreven - iets dat heel anders is dan theocratie hoor, dat is een Godsregering, een Godsstreven, meer is er niet voor nodig - dan zullen ze ook allemaal de hogere begrippen weer op dezelfde wijze gaan waarderen en niet trachten op hun eigen wijze te interpreteren, omdat zij tot God streven en dus het Goddelijke zoeken en het Goddelijke is onderhandelen.

Dan zullen er wel nieuwe woorden komen en dan zal daaruit een zekere eentaligheid, althans voor een bepaald deel van het leven kunnen bestaan. Maar ik geloof niet dat het nu zo wordt, hoor, dat, als er vandaag of morgen een Eskimo met een Zoeloekaffer komt - wanneer het zover is nietwaar - dat ze tegen elkaar zeggen: ha, Kees hoe gaat het, nou je ziet er gezond uit. Nou, begrijpt u wat ik bedoel?

Vraag: Is het waar dat in het Verre Oosten Meesters zijn die honderden jaren oud zijn en dat zij door gesloten deuren kunnen binnenkomen, zoals Jezus deed? Ik heb dit n.l. gelezen in het boek van Spalding.

Antwoord: Het feit dat er meesters bestaan in het Verre Oosten die heel wat ouder zijn dan de gemiddelde leeftijd die op de rest van de wereld wordt bereikt, is waar. Het feit dat ze zo maar zonder meer door deuren binnenkomen is niet waar. Wanneer ze iets dergelijks doen, kunnen ze dat alleen doen door hun etherisch-dubbel te projecteren, maar kunnen ze dat nooit doen door zelf volledig zichzelf als heel lichaam, ziel en alles wat erbij hoort, zo maar eens eventjes door een deur heen te gaan. Ze zouden het misschien eventueel kunnen doen als ze sterk genoeg waren, maar dan zou de deur er schade van oplopen. Maar als de geest sterk genoeg bewust is, dan kan hij natuurlijk nemen de kracht die in hem is, plus zijn etherisch-dubbel d.w.z. de half stoffelijke en half geestelijke verschijningsvorm die de drager is van bepaalde levenskrachten en motorisch centra in het lichaam, dat is ook niet van mijzelf hoor, en dan kan deze, aangepast aan de materie zover worden verdicht dat er praktisch geen verschil bestaat, tussen de materie en het verdichte, voor de oppervlakkige beschouwer. Degene die weet wat het precies is die zal het verschil wel merken en dat zou wel mogelijk kunnen zijn.

Vraag: Een bekende Haagse parapsycholoog beweerde op een van zijn lezingen, dat door intelligenties geen bezit van het lichaam van het medium wordt genomen, maar dat door hen slechts met uitgezonden prikkels op de hersenen van het medium wordt gewerkt, Is dit juist? Zo ja, waarom spreekt het medium dan met een veranderde stem?

Antwoord: Op een doodeenvoudige manier. Kijk eens, ik ben het die hier per slot van rekening aan het woord is, ook al heb ik niet - zoals u dat noemt - volledig bezit. Dat wil zeggen er is hier een been, maar dat is mijn been niet (het medium tilt zijn voet boven de tafel). Dat is het been van het medium en daar heb ik niet veel mee te maken, ik kan dat prikkelen, ik kan het besturen, waarom zou ik mij druk maken en er zelf inkruipen? Maar als ik naar voren wil brengen wie en wat ik ben, dan moet ik dus het voorstellingsvermogen van het medium zodanig prikkelen dat het zich voorstelt als het ware te zijn wat ik eens geweest ben.

M.a.w. ik leg als een dwangsuggestie mijn persoonlijkheid op aan een medium, maak dan verder gebruik van de in de hersens aanwezige begrippen en prikkels, speel zo'n beetje met het schakelbordje in het achterhoofd, nietwaar, en dan krijgt u het bekende resultaat en dan ziet u mij zoals u mij nu ziet. Wanneer volledige bezitneming volgt - dat wil ik er ook meteen

bij vertellen - ontstaat er een zeer groot gevaar voor een medium en dan zou dat kunnen ontaarden in een bezetenheid, kramptoestanden en een onvolledig ontwikkelde productie van bloedlichaampjes - als ik mij niet vergis - door het merg, wordt stopgezet althans sterk verminderd en nog wat van die dingen. Nou daarom, als het niet nodig is, waarom zal ik het doen? Ik vind het zo mooi genoeg.

Vraag: Volgens Rudolf Steiner zetelt de ziel in het bloed, Is dat zo?

Antwoord: Nee.

Vraag: Wanneer iemand onder narcose is en de bloedsomloop dus is vertraagd, is dan met het astrale lichaam ook de ziel geheel of gedeeltelijk uitgetreden?

Antwoord: Ik geloof dat men hier een klein verschil van terminologie heeft. En om daar nu mijn term eens aan te stellen, zou ik dan als volgt willen zeggen: wanneer Steiner met zijn uitdrukking "ziel" bedoelt de geest d.w.z., het persoonlijk bewustzijn, dan is hij inderdaad niet zo ver van de waarheid af, omdat een groot gedeelte van datgene wat het persoonlijk wezen of het Ik uitmaakt inderdaad in de bloedbaan circuleert d.w.z., in het bloedvocht - dat als galvanisch vocht dient in dit geval - tot bepaalde waarnemingen en prikkels komt.

Maar wanneer wij zeggen "ziel" dan zeggen wij "levenskracht", maar wanneer wij zeggen levenskracht dan moeten we vaststellen dat de levenskracht niet zetelt in het bloed, noch zetelt zelfs in het lichaam, maar het lichaam slechts een projectie is van de ziel.

Geen protesten?

Reactie: Mag ik daar eventjes iets op zeggen?

Antwoord: Natuurlijk.

Reactie: Ik wilde even opmerken dat Steiner alleen beweert dat het individu - het geestelijke individu - op het lichaam werkt of in ieder geval werkt door middel van het bloed, dat is het enige wat hij zegt. Hij zegt niet ziel in de betekenis van levenskracht, want hij gebruikt nooit ziel in die betekenis, hij gebruikt alleen de etherkrachten in de betekenis van levenskracht en de geest ofwel de eigenlijke individu.....? van het bloed.

Antwoord: Inderdaad, dat is volkomen juist, omdat - zoals ik reeds zei - het bloed dient als galvanisch vocht voor prikkels die afgegeven worden door een kracht die niet stoffelijk is, binnen een stoffelijke omgeving.

Reactie: Juist.

Antwoord: Dus dat is juist. Nou dat staat dan weer recht of wankelt het nog?

Vraag: U of een van uw geestverwanten heeft gezegd, dat er in maart een dijk van de Zuiderzee zou doorbreken. Dit is gelukkig niet gebeurd, staat ons dat nog binnenkort te wachten?

Antwoord: Eventjes Er is niet gezegd dat er een dijk door zou breken, er is gezegd dat er schade zou komen aan een dijk of zelfs aan een polder als ik mij niet vergis. Inderdaad, aan de Zuiderzeewerken en Noord Oost Polder. Ja, ik heb het nu weer volkomen te pakken. En dan kan ik daarop zeggen dat de schade inderdaad al voor een groot gedeelte is aangericht, dat ook de schade aan de Noord Oost Polder plaats heeft gehad en dat u dat voorlopig niet meer te wachten staat, maar dat dit in mate is geweest die is weggevallen tegenover het andere wat er gebeurd is en als ik mij niet vergis - ik heb hier inderdaad iemand aan de lijn die erbij is geweest en die mij dat nu eens eventjes onder de neus wrijft - die zegt: je hebt dat toen inderdaad eens verteld als een soort aardigheidje en wel speciaal omdat dat belangwekkend was voor die buurt, dus voor mensen die wonen in die buurt waar die avond was en waar dat wel bijzonder opmerkelijk voor zou zijn.

En zo geloof ik dat we dit als afgedaan kunnen besluiten.

Reactie van de leiding: Wij zijn door de vragen heen.

Antwoord: Nu als u er doorheen bent dan ben ik er ook doorheen. We hebben er soms aardig doorgeworsteld. Vrienden jullie moeten me niet kwalijk nemen dat ik jullie niet meer aan het woord laat, hoor. Maar dat is niet omdat ik het jullie niet gun, maar om de doodeenvoudige

reden dat jullie ook graag op tijd naar huis stuur. Tenminste, ik stuur je niet hoor, je mag wat mij betreft hier blijven zitten, maar ik zal gaan. Nou vrienden, het beste allemaal hoor. En daar komt de laatste.

HET SCHONE WOORD

Goedenavond vrienden.

Wij gaan deze bijeenkomst besluiten met de u bekende rubriek die wij 'Het Schone Woord' genoemd hebben. Ik stel voor ons te beperken tot de poëtische vorm en tot ten hoogste zes tot zeven woorden of begrippen, die daarin verwerkt worden, zo mogelijk éénwoordig.

Wilt u zo goed zijn?

Reactie: Vriendschap - Michaël - Wensgedachte - Muziek - Godsbewustzijn - Aanbidding - Berusting.

Antwoord: Wanneer de wensgedachte niet betekent berusting in het bestaan en vlucht in de droom, maar strevend tot Godsbewustzijn, dan wordt zij tot de muziek van de sferen, waarin een harmonisch geheel wordt bereikt en de strijdbare, kracht - die men wel noemt Michaël of zwaard van vuur - neerdaalt in de mens om hem te leiden langs moeilijke paden tot voleinding. Is dit voor u aanvaardbaar?

Reactie: Ja, prachtig.

Ik droom, ik schep mij uit een wensgedachte een wereld vol van on-realiteit, een wereld die slechts werkelijkheid kan zijn voor mij.

Voorbij raast de werkelijkheid, het leven, ik berust en m'n streven slaapt in.

Ik streef niet naar God of Godsbewustzijn, ik speel met gedachten en schep voor mijzelf een wereld die oppervlakkig moet blijven.

En dan aarzel ik een ogenblik en delf diep in mijzelf en vindt een schat van onverwachte vreemde gedachten.

En in mij stijgen wonderlijke krachten op en dwingen mij een ogenblik te zien buiten mijn zijn. Daar vind ik God en ik voel me zo klein dat ik Hem moet aanbidden.

En terwijl ik in aanbidding neergezonken, een ogenblik mij tot Hem verhief, klonk mij een vreemde muziek in de oren.

En een stem die mij zei: ook u heb Ik lief.

En toen heb ik naar de krachten geroepen, die staan daar heersend en zwaar in het Al.

Ik heb er gezegd: waar is de engel die mij voeren zal tot God?

En, o, vreemde gedachte en, o, wonderlijk land.

In mijzelf is plotseling een engel opgestaan en is met vurig zwaard en toorts mij voorgegaan op het moeilijke pad.

Michaël heb ik hem genoemd te zijn, zoals reeds God hem eerder deze naam gegeven had.

De strijder van het licht, de leider van de graal, die spreekt niet en toch spreekt in wonderlijke taal van gebaren, van drijven, van kracht en van vreugd.

Die verder u brengt naar een eeuwige jeugd waarin het eeuwige leven in u plots pulseert, die alle krachten des kwaads van u weert en die u leidt tot de Meester die u leert hoe u moet zijn om God te vinden.

En zo heb ik mijn droom gestaakt en ben ik tot de werkelijkheid gegaan.

Niet zonder schrik ben ik ontwaakt, want zie, heel het bestaan was nutteloos geweest, ik moest opnieuw beginnen.

Ik kon de weg haast niet meer gaan. Maar al 't bezinnen op mijn waan gaf mij geen kracht.

In wanhoop heb ik toen weer aan mijn God gedacht.

En zie, Hij werd het wonder, Hij gaf kracht aan mij, nietswaardige, en stelde mij zijn engel, stelde mij Michaël terzijde, om mij te leiden.

Ik leer te strijden en te lijden om Zijn wil. Ik droom niet meer.

Mijn wensgedachte is slechts te zijn bij Hem.

Wanneer ik stil een ogenblik die wens besef, dan is het of ik mij ver boven het eigen zijn verhef, en wonderlijk schone klankenregen op mij neerdaalt, een hemelse muziek, die mij van Hem verhaalt.

En voor mij is Zijn woord, Zijn zegen.

Wanneer gij ooit tot God wilt gaan, roep rustig dan Zijn krachten aan.

Hij stelt ook u een macht terzijde.

Hij begeleidt u door de duistere uren en wijst u de weg wanneer de gure bergen van het lot, een doolhof u haast schijnen.

Zolang u in Hem vertrouwt, zal slechts dat gaan verdwijnen, waarop u valselijk en zonder reden had gebouwd.

Vertrouw in God, wilt niet berusten in wat u zijt, bedwing uw lusten en laat uw wensgedachte gaan naar God, de bron van het bestaan.

Dan zult gij eens als Michaël geleidend naast een ander kunnen gaan.

Ik dank u voor uw aandacht. Goedenavond.

ASTROLOGIE

(door een ODV-lid)

SATURNUS

Het komt mij gewenst voor nog wat te vertellen over Saturnus. Deze planeet wordt wel eens de boeman van de horoscoop genoemd, maar dit is niet juist. Wel verschilt Saturnus veel van de andere planeten, hij is van nature koud, beperkend, terughoudend en bindend.

Hij vormt in zekere opzichten de aanvulling van de planeet Jupiter, maar zij zijn bepaald uitersten in openbaring. Jupiter verzamelt in de subjectieve wereld de concrete deugden van Saturnus. Volgens de gewone uitdrukking is Saturnus het "grote ongeluk" en wordt algemeen beschouwd als een kwade invloed. Als Saturnus het grote ongeluk uitbeeldt, dan vertegenwoordigt Mars het "kleine ongeluk". Zij die onder Saturnus geboren zijn, zijn meestal mager, van middelmatige lengte, hebben een smal voorhoofd, kleine ogen en een doffe donkere gelaatskleur. Het haar is gewoonlijk zeer donker, soms ravenzwart.

Verstandelijk beheerst Saturnus de neiging tot nadenken en overpeinzing en maakt daarom het denkvermogen langzaam, zorgvuldig, methodisch, bespiegelend, geduldig, terughoudend en geeft meestal grote lust tot studie. Personen geboren onder Saturnus zijn ernstig en sober, spreken weinig, maar waar nodig is hun woord gezag. Wanneer Saturnus ongunstig is geplaatst bij de geboorte, brengt hij ongeluk aan, door oponthoud en teleurstelling en wanneer hij tegenwerkt bestaat er neiging tot morren en tobben. De invloed van Saturnus is nodig om te bevestigen, te beteugelen en te begrenzen. Hierdoor wordt ondervinding opgedaan, Saturnus beheerst in hoofdzaak Capricornus. Het aardteken Capricornus is de negatieve en ontvankelijke zijde van de Saturnusinvloed, Saturnus heeft te maken met: ouderdom, beperking, loutering, stevigheid en vastheid. De kracht ligt in standvastigheid, verduring, vasthoudendheid en volharding.

URANUS

De planeet Uranus slaat de hoogste octaaf aan. Eigenlijk zijn er maar weinig mensen die de trillingen van Uranus kunnen verwerken, zij die dit wel kunnen zijn de invloeden van Mercurius geheel te boven, hun denkvermogen is zo ver ontwikkeld, dat zij buiten de hersens kunnen denken. Toch breekt binnen niet al te lange tijd het moment aan, dat de kracht van Uranus zijn intrede zal doen. Er zijn in onze samenleving al heel wat personen, welke de trillingen van Uranus kunnen verwerken, zij denken als het ware vooruit. Dit verschijnsel treedt vooral op in de hedendaagse politiek en bij regeringspersonen. Fysiek schijnt Uranus in te werken op de

zenuwen en de magnetische toestanden van het individu. Intellectueel beheerst Uranus het vermogen om uit te vinden en schranderheid en begunstigt de romantische en zigeunerachtige, ongewone zijde van het leven. Het is enig en origineel, zoals genie en intuïtie. Deze planeet geeft neiging tot studie van de metafysica en die vakken welke te maken hebben met het hogere denken. Personen geboren onder Uranus zijn wat teruggetrokken en schijnen kortaangebonden. Zij studeren graag in moeilijke vraagstukken, zijn diepzinnig en ernstig, zij willen "het hoe en het waarom" weten, vooral op mystiek- en occult terrein. In deze planeet is de vrije wil geheel machteloos.

NEPTUNUS

Het zal de vraag nog zijn of Neptunus werkelijk een aanmerkelijke invloed op ons heeft. Naar mijn mening en de ondervinding die mij heeft geleerd, is de werking van deze planeet merkbaar in alle huizen van de horoscoop, maar ik geloof toch niet dat wij allen behoorlijk met hem zijn afgestemd. Het intuïtief vermogen en het zintuig voor gedachteoverbrenging zijn dikwijls zeer sterk ontwikkeld bij Neptunus-mensen en waar genie aanwezig is, kan dit direct worden toegeschreven aan de planeet waarmee Neptunus conjunct staat bij de geboorte. Ingewikkelde moeilijkheden en chaotische toestanden, samenzweringen, hinderlagen en spokerijen zijn de zaken waarmee hij vooral te maken heeft. Voor de hartstochtelijke aard van de menselijke aard is zijn invloed zeer verraderlijk, soms vernielend. Mensen geboren onder een slechte Neptunusstand maken meestal gebruik van narcotische middelen bv. slaapmiddelen, morfine, opium enz. Neptunus in Huis 11 geeft meestal vreemdsoortige vrienden of vriendschap.